РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за допълнение на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз
(ДВ, бр. 58 от 2007 г.)

Параграф единствен. В чл. 1 се правят следните допълнения:

1. В т. 2 след думите „Република България декларира, че“ се добавя „декларацията, направена до Съвета на Европа по отношение на Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 1959 г. и протоколите към нея, се прилага също и за настоящата конвенция, както и че“.

2. В т. 3 се създават изречения четвърто, пето, шесто и седмо:

„Този ред не се прилага за молби или съобщения, издадени или адресирани до Европейската прокуратура. Молбите, адресирани до Европейската прокуратура като орган, към който е отправено искането, следва да се предават на Централната служба на Европейската прокуратура. В спешни случаи те могат да бъдат предадени директно на европейския делегиран прокурор в Република България. В такива случаи копие трябва да бъде изпратено до Централната служба на Европейската прокуратура.“

3. В т. 4 се създава изречение второ:

„Европейската прокуратура при упражняването на правомощията си, предвидени в чл. 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено

сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ, L 283/1 от 31 октомври 2017 г.), е компетентна да издава молби в съответствие с чл. 18 от Конвенцията и да действа като компетентен орган в съответствие с чл. 19, параграф 2 и чл. 20, параграфи 1-5 от Конвенцията."

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... 2021 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за допълнение на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите – членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите – членки на Европейския съюз

В изпълнение на задължение по силата на акта на присъединяването си към Европейския съюз (ЕС) с приемането на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, Република България става страна по двата акта. Законът за ратифициране на посочената Конвенция от 2000 г. и Протокола към нея съдържа декларациите на Република България като страна по тези инструменти, приети за целите на тяхното прилагане и свързани с определянето на национални централни и компетентни органи, език, на които следва да се получават молбите и документите за правна помощ, и др. Понастоящем Конвенцията от 2000 г. е заменена в по-голямата си част от Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси, но остава приложима за някои форми на правна помощ между държавите членки, които не са обхванати от директивата, както и по отношение на Кралство Дания и Ирландия, които не са приели прилагането на директивата.

В изпълнение на задълженията си по Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 година за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура държавите членки, участващи в засиленото сътрудничество, са длъжни да декларират, че за целите на трансграничното правно сътрудничество по

наказателни дела с неучастващите в Регламента държави членки считат Европейската прокуратура за компетентен съдебен орган по изпращането и получаването на молби за правна помощ по наказателни производства, по които Европейската прокуратура има компетентност.

Това задължение произтича от чл. 105 „Отношения с държави - членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура“, параграф 3 от Регламента, както следва:

„При липсата на правен инструмент за сътрудничество по наказателноправните въпроси и предаването между Европейската прокуратура и компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, държавите членки уведомяват Европейската прокуратура в качеството ѝ на компетентен орган за целите на прилагането на приложимите правни актове на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси във връзка със случаи, попадащи в компетентността на Европейската прокуратура, в отношенията им с държавите - членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура.“

С оглед на изложеното предлаганият законопроект е дължимата реакция на страната ни по отношение на посочената разпоредба на Регламента. Чрез предлаганата уредба се осигурява възможност за ефективни действия на Европейската прокуратура в хода на водените от нея наказателни производства, когато се изисква съдействие от съдебни органи на неучастващите в засиленото сътрудничество държави - членки на ЕС.

На първо място, законопроектът предвижда необходимата регламентация относно функционалното разпределение на правомощията на компетентните органи, на равнище ЕС и на национално ниво, при случаи на правна помощ, свързани с разследване на престъпления срещу финансовите интереси на ЕС, съгласно което „ако Европейската прокуратура реши да упражни своята компетентност, компетентните национални органи не упражняват своята компетентност по отношение на същото престъпно деяние“ (чл. 25, параграф 1 от Регламента). По силата на чл. 3, параграф 1 от Регламента България

като участваща държава членка е приела Европейската прокуратура за „орган на Съюза“, който е компетентен в съответствие със своите правомощия да действа на територията на страната, но е различен от националните органи и не е равнозначен на тях.

В допълнение, със законопроекта се изпълнява и поетото от България задължение като участваща в засиленото сътрудничество държава членка, да прилага декларациите си по отношение на Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 1959 г. (Конвенция от 1959 г.) и протоколите към нея, касаещи Европейската прокуратура, и по отношение на Конвенцията от 2000 г. Със свое Решение № 41 от 18 януари 2021 г. Министерският съвет одобри и внесе в Народното събрание Законопроект за изменение и допълнение на Закона за ратифициране на Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси и Допълнителния протокол към нея, Конвенцията за трансфер на осъдени лица и Европейската конвенция за екстрадиция с двата допълнителни протокола към нея. В този смисъл текстовете на декларациите относно Европейската прокуратура по двете конвенции са синхронизирани.

Със законопроекта се признават правомощията на Европейската прокуратура в съответствие с делегираната ѝ компетентност по чл. 22, 23 и 25 от Регламента да издава молби за прихващане на далекосъобщения в съответствие с чл. 18 от Конвенцията от 2000 г, както и действието ѝ като компетентен орган в тази насока съобразно чл. 19, параграф 2 и чл. 20, параграфи 1 - 5 от Конвенцията. Създава се и необходимата нормативна основа разпоредбите на Конвенцията от 2000 г. да могат да се прилагат към Европейската прокуратура като молещ или замолен орган по същия начин, както Конвенцията от 1959 г. и нейните протоколи могат да се прилагат в отношенията между Европейската прокуратура и третите държави извън ЕС.

За да улесни държавите - членки на ЕС, в изпълнение на задължението им по чл. 105 от Регламента, на 28 януари 2021 г. Съветът на ЕС публикува Доклад за отношенията на Европейската прокуратура с държавите членки, които не участват в засиленото сътрудничество, с препоръки относно приемането на описаните по-горе декларации и прикани държавите, участващи в засиленото сътрудничество, да използват съдържащите се в доклада образци на декларации, когато

нотифицират Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз в съответствие с чл. 24, параграф 1 от Конвенцията от 2000 г. Предложените текстове на законопроекта са съобразени изцяло с образците в този доклад, документ № SN 1309/21.

С приемането на законопроекта ще се изпълни поетото от страната ни задължение като държава членка по Регламента за Европейската прокуратура и ще се гарантира ефективното действие на Европейската прокуратура за защита на финансовите интереси на Съюза чрез наказателното право.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 28 януари 2021 г.
(OR. en)

SN 1309/21

LIMITE

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Доклад на председателството относно отношенията на Европейската прокуратура с държавите членки, които не участват в засиленото сътрудничество

I. ДИРЕКТИВА 2014/41/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТ 3 АПРИЛ 2014 Г. ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ („ДИРЕКТИВАТА ЗА ЕЗР“)[1]

Заключение: Участващите държави членки следва да актуализират уведомлението си до Комисията в съответствие с член 33, параграф 3 от Директивата за ЕЗР, както следва:

[1] ОВ L 130, 12.5.2014 г., стр. 1.

1. „В съответствие с член 33 от Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси („Директивата за ЕЗР“) .... [наименование на държавата членка], в качеството си на държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура, уведомява Европейската комисия, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е компетентна да действа като издаващ орган по смисъла на член 2, буква в), подточка i) от Директивата за ЕЗР. Освен това Европейската прокуратура е компетентна да действа като изпълняващ орган по смисъла на член 2, буква г) от Директивата за ЕЗР за целите на предоставянето на информация или доказателства, които Европейската прокуратура вече е получила или може да получи след започването на разследване в рамките на нейната компетентност.“

2. „Когато до Европейската прокуратура като изпълняващ орган е адресирана европейска заповед за разследване, тя следва да бъде предадена на централната служба на Европейската прокуратура. При спешни случаи тя може да бъде предадена пряко на европейски делегиран прокурор в .... [наименование на държавата членка]. В този случай на централната служба на Европейската прокуратура следва да се изпрати копие. [Уведомлението, направено в съответствие с член 33, параграф 1, буква в) от Директивата за ЕЗР и съдържащо изискване европейските заповеди за разследване да бъдат предавани чрез централния орган, не се прилага за европейски заповеди за разследване, издадени от Европейската прокуратура или адресирани до нея.][2]“

[2] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 7, параграф 3, второ изречение от Директивата за ЕЗР, и изискват европейските заповеди за разследване да бъдат предавани чрез техния централен орган/техните централни органи.

II. РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1805 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТ 14 НОЕМВРИ 2018 Г ОТНОСНО ВЗАИМНОТО ПРИЗНАВАНЕ НА АКТОВЕ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ И КОНФИСКАЦИЯ

Заключение: В уведомленията, които трябва да изпратят на Комисията в съответствие с член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805, участващите държави членки следва да включат следния текст (или съответно да актуализират уведомление, която вече е направено):

1. „В съответствие с член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация, ... [наименование на държавата членка], в качеството си на държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура, уведомява Европейската комисия, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е компетентна да действа като издаващ орган по смисъла на член 2, точка 8 от Регламент (ЕС) 2018/1805 за целите на издаването на актове за обезпечаване и удостоверения за обезпечаване, както е предвидено в посочения регламент.“

2. [„Уведомлението, направено в съответствие с член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1805 и съдържащо изискване удостоверенията за обезпечаване да се предават чрез централния орган, не се прилага за удостоверенията за обезпечаване, издадени от Европейската прокуратура.“][3]

[3] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 24, параграф 2 от регламента, и изискват предаването на искането да се извършва чрез техния централен орган/техните централни органи.

III. РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2002/584/ПВР НА СЪВЕТА ОТ 13 ЮНИ 2002 Г. ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ И ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА ПРЕДАВАНЕ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Заключение: Когато националното право на участваща държава членка позволява на прокурорите да издават европейски заповеди за арест (или когато националното право изрично предвижда, че нейните европейски делегирани прокурори имат такава компетентност), държавата членка следва да актуализира уведомлението си до Генералния секретариат на Съвета в съответствие с член 6, параграф 1 от рамковото решение, както следва:

1. „В съответствие с член 6, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, ... [наименование на държавата членка], в качеството си на държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура, информира Генералния секретариат на Съвета, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е компетентна да действа като издаващ орган по смисъла на член 6, параграф 1от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета."

2. [„Определянето, извършено в съответствие с член 7, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета и съдържащо изискване европейските заповеди за арест да бъдат предавани чрез централния орган, не се прилага за европейските заповеди за арест, издадени от Европейската прокуратура."][4]

[4] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 7, параграф 2 от рамковото решение, и изискват европейските заповеди за арест да бъдат предавани чрез техния централен орган/техните централни органи.

VI. РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2009/829/ПВР НА СЪВЕТА ОТ 23 ОКТОМВРИ 2009 Г. ЗА ПРИЛАГАНЕ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ — ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, НА ПРИНЦИПА ЗА ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ КЪМ АКТОВЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА МЕРКИ ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА КАТО АЛТЕРНАТИВА НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ЗАДЪРЖАНЕ

Заключение: Участващите държави членки следва да актуализират уведомлението си до Генералния секретариат на Съвета в съответствие с член 6, параграф 1 от рамковото решение на Съвета, както следва:

1. „В съответствие с Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите — членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане, ... [наименование на държавата членка], в качеството си на държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура, информира Генералния секретариат на Съвета, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е компетентна да действа като издаващ орган в съответствие с Рамково решение 2009/829/ПВР."

2. [„Определянето, извършено в съответствие с член 7, параграф 2 от Рамково решение 2009/928/ПВР на Съвета и съдържащо изискване актовете за налагане на мерки за процесуална принуда да бъдат предавани чрез централния орган, не се прилага за акт за налагане на мярка за процесуална принуда, издаден от Европейската прокуратура."][5]

[5] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 7, параграф 2 от рамковото решение, и изискват актовете за налагане на мерки за процесуална принуда да бъдат предавани чрез техния централен орган/техните централни органи.

VII. КОНВЕНЦИЯ ЗА ВЗАИМОПОМОЩ ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ — ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, ОТ 29 МАЙ 2000 Г., ВКЛЮЧИТЕЛНО ПРОТОКОЛА КЪМ НЕЯ ОТ 16 ОКТОМВРИ 2001 Г.

Заключение: Участващите държави членки следва да актуализират уведомлението си до Генералния секретариат на Съвета в съответствие с член 24, параграф 1 от Конвенцията, както следва:

1. „В съответствие с член 24, параграф 1 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, от 29 май 2000 г. (наричана по-нататък „Конвенцията“), декларацията, направена пред Съвета на Европа от .... [наименование на държавата членка] на.... [датата на посочването, адресирано до Съвета на Европа в съответствие с документ 11385/20] във връзка с Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 1959 г. и протоколите към нея, се прилага и по отношение на настоящата конвенция.“

2. „В съответствие с член 24, параграф 1 от Конвенцията .... [наименование на държавата членка] декларира, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е компетентна да отправя молби в съответствие с член 18 от Конвенцията и да действа като компетентен орган в съответствие с член 19, параграф 2 и член 20, параграфи 1 — 5 от Конвенцията.“

3. „Молбите, отправени до Европейската прокуратура в качеството ѝ на замолен орган, следва да се изпращат до централната служба на Европейската прокуратура. При спешни случаи те могат да бъдат предадени пряко на европейски делегиран прокурор в .... [наименование на държавата членка]. В такива случаи на централната служба на Европейската прокуратура следва да се изпрати копие.“ „[Посочването, направено в съответствие с член 24, параграф 1, буква б) от Конвенцията и съдържащо изискване молбите и съобщенията да бъдат предавани чрез централния орган, не се прилага за молби или съобщения, отправени от Европейската прокуратура или адресирани до нея.]“[6]

VIII. РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2009/948/ПВР НА СЪВЕТА ОТ 30 НОЕМВРИ 2009 Г. ОТНОСНО ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА КОМПЕТЕНТНОСТ ПРИ НАКАЗАТЕЛНИ ПРОИЗВОДСТВА

Заключение: Участващите държави членки следва да актуализират уведомлението си до Генералния секретариат на Съвета в съответствие с член 4, параграф 2 от рамковото решение, както следва:

1. „В съответствие с член 4, параграф 2 от Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства, ... [наименование на държавата членка], в качеството си на държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура, уведомява Генералния секретариат на Съвета, че при упражняването на своята компетентност, както е предвидено в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета, Европейската прокуратура е „компетентен орган“ по смисъла на член 3, буква б), от Рамково решение 2009/948/ПВР.“

2. [„Определянето, извършено в съответствие с член 4, параграф 3 от Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета и съдържащо изискване всички съобщения да преминават през централния орган, не се прилага за разследванията, провеждани от Европейската прокуратура.“][7]

---

[6] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 24, параграф 1, буква б) от Конвенцията, и изискват предаването да се извършва чрез техния централен орган/техните централни органи.

[7] Текстът в квадратните скоби следва да се използва от държавите членки, които са се възползвали от възможността, предоставена в член 4, параграф 3 от рамковото решение, и изискват предаването да се извършва чрез техния централен орган/техните централни органи.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 175

от 26 февруари 2021 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за допълнение на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на правосъдието да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

4. Министърът на правосъдието да уведоми Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз за приетите допълнения.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 102-02-5
Дата 26.02 2021 г.

16⁴⁰

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01- 35
26 февруари 2021 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....175..... на Министерския съвет от 2021 г. проект на Закон за допълнение на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз.

Приложение: съгласно текста.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 150-01-63/02.03 **2021 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за допълнение на Закона за ратифициране на Конвенцията, приета от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, и на Протокола, съставен от Съвета в съответствие с чл. 34 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите - членки на Европейския съюз, № 102-02-5, внесен от Министерски съвет на 26.02.2021 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

Комисии:

- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове
- Комисия по външна политика

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА